EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2022 10 14
COM(2022) 543 final

2022/0332 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi keturiasdešimt antrajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto posėdyje

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO DALYKAS

Šis pasiūlymas teikiamas dėl sprendimo, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi keturiasdešimt antrajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto metiniame posėdyje, vyksiančiame 2022 m. lapkričio 29 d. – gruodžio 2 d. Strasbūre (Prancūzija). Pozicija susijusi su numatomu nuolatinio komiteto 1) sprendimo dėl Konvencijos II ir III priedėlių dalinio pakeitimo ir 2) sprendimo dėl siūlomų nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių pakeitimų priėmimu.

2. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2.1. Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencija

1979 m. Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencija (Berno konvencija) (toliau – Susitarimas) siekiama užtikrinti Europos laukinės floros ir faunos ir jų gamtinės aplinkos išsaugojimą, ypač kai joms išsaugoti būtinas kelių valstybių bendradarbiavimas. Tai tarpvyriausybinė sutartis, sudaryta Europos Tarybos iniciatyva. Susitarimas įsigaliojo 1982 m. birželio 1 d. Europos Sąjunga yra Susitarimo Susitariančioji Šalis nuo 1982 m. rugsėjo 1 d.[1] Šiuo metu Susitarimą sudariusi 51 Susitariančioji Šalis, įskaitant visas ES valstybes nares.

2.2. Nuolatinis komitetas

Nuolatinis komitetas – sprendimus priimantis Konvencijos organas, kuriam suteikti įgaliojimai vertinti rūšių išsaugojimo būklę ir prireikus persvarstyti, ar jos turi būti įtrauktos į Konvencijos priedėlius. Jo funkcijos nurodytos Susitarimo 13–15 straipsniuose. Komitetas renkasi ne rečiau kaip kas dvejus metus arba kai to reikalauja dauguma Susitariančiųjų Šalių. Tapo įprasta, kad nuolatinis komitetas renkasi kasmet.

Sąjungos pozicija dėl priedėlių pakeitimų ir nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių peržiūros nustatoma Tarybos sprendimu, remiantis Komisijos pasiūlymu.

2.3. Numatomi nuolatinio komiteto aktai

Keturiasdešimt antrajame posėdyje nuolatinis komitetas ketina priimti du sprendimus, turinčius teisinę galią Europos Sąjungai. Pirmasis susijęs su Susitarimo II ir III priedėlių daliniu pakeitimu, o antrasis – su nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių pakeitimais.

2.3.1 II ir III priedėlių dalinis pakeitimas

Pagal Susitarimo 17 straipsnį priedėlių dalinis pakeitimas priimamas dviejų trečdalių Susitariančiųjų Šalių balsų dauguma. Jis visoms Šalims įsigalioja praėjus trims mėnesiams po to, kai nuolatinis komitetas jam pritaria, nebent trečdalis Susitariančiųjų Šalių pateiktų prieštaravimus. Visi pakeitimai įsigalioja toms Susitariančiosioms Šalims, kurios prieštaravimų nepateikė. Numatomo akto tikslas – iš dalies pakeisti Susitarimo II ir III priedėlius, kaip numatyta Susitarimo 17 straipsnyje.

2.3.2 Nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių pakeitimai

Pagal Susitarimo 13 straipsnio 6 dalį, nuolatinis komitetas parengė savo darbo tvarkos taisykles. Remiantis 21 taisykle, darbo tvarkos taisyklės gali būti iš dalies keičiamos dviejų

[1] 1981 m. gruodžio 3 d. Tarybos sprendimas 82/72/EEB dėl Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos sudarymo (OL L 38, 1982 2 10, p. 1).

trečdalių Susitariančiųjų Šalių balsų dauguma. Numatomo akto tikslas – iš dalies pakeisti darbo tvarkos taisykles.

3. POZICIJA, KURIOS TURI BŪTI LAIKOMASI SĄJUNGOS VARDU

3.1. II ir III priedėlių dalinis pakeitimas

Šveicarija pasiūlė iš dalies pakeisti Susitarimo priedėlius. Pasiūlymu numatoma sumažinti vilkų (*Canis lupus*) apsaugos lygį ir perkelti šią rūšį iš II priedėlio („Griežtai saugomos faunos rūšys“) į III priedėlį („Saugomos faunos rūšys“ – galimas reglamentavimas). Gyvūnų rūšių įtraukimas į II arba III priedėlius grindžiamas derybų dėl Susitarimo metu turimais moksliniais duomenimis ir Europos Tarybos Europos gamtos ir gamtos išteklių apsaugos komiteto parengtais žinduolių, paukščių, varliagyvių ir roplių, kuriems gresia išnykimas Europoje, sąrašais[2]. Pagal Susitarimą nebuvo priimta jokių naujų rūšių įtraukimo į priedėlius arba išbraukimo iš jų kriterijų.

Dar 2018 m. Šveicarija pasiūlė panašų pakeitimą, kurio tikslas – sudaryti sąlygas, kad vilkų valdymą ir kontrolę būtų galima vykdyti nereikalaujant įvesti nukrypti leidžiančių nuostatų pagal Konvencijos 9 straipsnį. Pagrindinis argumentas, kuriuo grindžiamas pasiūlymas, buvo tai, kad vilkų skaičius nuo Konvencijos įsigaliojimo Europoje gerokai padidėjo, todėl griežta apsauga nebereikalinga. 38-ajame nuolatinio komiteto posėdyje pirmininkas nusprendė neteikti pasiūlymo balsuoti, pažymėjęs, kad daug Šalių nėra pasirengusios pareikšti pozicijos šiuo klausimu. Šveicarija pareiškė norinti grįžti prie pasiūlymo, kai tik bus parengtos atitinkamos ataskaitos pagal Berno konvenciją (ataskaitos, teikiamos pagal Rezoliuciją Nr. 8 (2012) dėl rūšių ir buveinių išsaugojimo būklės) ir iš ES (ataskaitos, teikiamos pagal Buveinių direktyvos[3] 17 straipsnį).

Dabartiniame Šveicarijos pasiūlyme pateikiami tie patys argumentai kaip ir 2018 m. pasiūlyme. Jis grindžiamas teigiama rūšies raidos tendencija visoje Europoje ir nurodyta būtinybe suderinti apsaugos statusą pagal Konvenciją, nes kai kurios Susitariančiosios Šalys laikosi išlygų dėl griežto vilkų apsaugos statuso. Jei pasiūlymas būtų priimtas, jis iš esmės lemtų žemiausio lygio vilkų populiacijų apsaugos statusą visoje Europoje, nepriklausomai nuo skirtingos jų išsaugojimo būklės ir tendencijų visoje Šalių teritorijoje ir biogeografiniuose regionuose.

Nuo 2018 m. turima atnaujintos informacijos apie rūšies išsaugojimo būklę.

Naujausi vertinimai pagal IUCN raudonosios knygos kriterijus atlikti 2018 m. Iš devynių – daugiausia tarpvalstybinių – vilkų populiacijų Europos Sąjungoje ir kaimyninėse šalyse tik trys kelia nedidelį susirūpinimą, o šešios yra pažeidžiamos arba joms beveik gresia išnykimas[4]. IUCN raudonosios knygos įvertinime vakarų ir centrinių Alpių populiacija Šveicarijoje ir Skandinavijos populiacija Norvegijoje laikomos pažeidžiamomis.

Be to, 2020 m. ES lygmens vilkų išsaugojimo būklės vertinimas, pagrįstas valstybių narių pateiktomis ataskaitomis, rodo, kad šešiuose iš septynių ES biogeografinių regionų šios rūšies išsaugojimo būklė vis dar yra nepalanki ir netinkama[5]. Nors populiacijos ir paplitimo arealo tendencijos apskritai gerėja ir tai rodo, kad rūšis rekolonizuoja tam tikras savo istorinio

---

[2] Žr. su Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencija susijusią aiškinamąją ataskaitą (https://rm.coe.int/16800ca431).

[3] 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

[4] https://www.iucnredlist.org/species/3746/144226239

[5] https://nature-art17.eionet.europa.eu/article17/species/summary/?period=5&group=Mammals&subject=Canis+lupus&region

paplitimo arealo dalis, daugumoje valstybių narių ir biogeografinių regionų ji dar nepasiekė palankios išsaugojimo būklės[6]. Šiai rūšiai vis dar kyla didelė grėsmė ir daromas didelis neigiamas poveikis, įskaitant didelį mirtingumą dėl žmogaus veiklos (būtent dėl brakonieriavimo).

2021 m. taip pat pateikti ataskaitų pagal Berno konvencijos Rezoliuciją Nr. 8 (2012) rezultatai[7]. 2013–2019 m. išsaugojimo būklės ataskaitos buvo bandomosios, taigi ne visos Susitariančiosios Šalys prisidėjo prie jų teikimo. Savo ataskaitas atsiuntė Šveicarija ir Norvegija, kurios yra bendrų su ES valstybėmis narėmis vilkų populiacijų paplitimo valstybės. Šveicarijoje, pasak ataskaitos, vilkų išsaugojimo būklė žemyniniame biogeografiniame regione, t. y. viename iš dviejų šios šalies biogeografinių regionų, yra nepalanki ir netinkama. Norvegija pranešė, kad abiejuose jos biogeografiniuose regionuose šios rūšies išsaugojimo būklė nežinoma.

Europos Sąjunga visiškai pripažįsta, kad atsikūrus vilkų skaičiui ir paplitimo arealui kyla žmonių ir vilkų sugyvenimo problemų. Šioms problemoms spręsti reikalingas budrumas ir nuolatinė padėties stebėsena. Remiantis tokios stebėsenos rezultatais, gali reikėti apsvarstyti tolesnius veiksmus, įskaitant dabartinės vilkų išsaugojimo sistemos vertinimą. Europos Sąjunga įvertins padėtį, atsižvelgdama į būsimo nuolatinio komiteto posėdžio rezultatus. Šiuo etapu, atsižvelgiant į pirmiau pateiktus naujausius duomenis, Šveicarijos pasiūlymas sumažinti vilkų apsaugos statusą visoje Europoje visgi nėra pagrįstas moksliniu ir išsaugojimo požiūriu. Pasiūlymas taip pat neatitinka dabartinio rūšies teisinės apsaugos statuso, nustatyto Buveinių direktyvos IV priede. Pagrindinis Berno konvencijos ir Buveinių direktyvos tikslas – užtikrinti palankią šios rūšies išsaugojimo būklę – nėra pasiektas. Griežtos teisinės apsaugos statusas atrodo būtinas siekiant palaikyti pastangas pašalinti dideles šiai rūšiai kylančias grėsmes. Galiojanti teisinė sistema sudaro sąlygas rūšiai toliau atsikurti ir suteikia Šalims būtinas priemones konkrečioms problemoms spręsti, įskaitant galimybę įvesti nukrypti leidžiančias nuostatas pagal Konvencijos 9 straipsnį (ir Buveinių direktyvos 16 straipsnį) laikantis reikiamų sąlygų[8].

Šveicarijos pasiūlymu būtų suderinta vilkų apsauga pagal Berno konvenciją, visur taikant žemiausią apsaugos statusą. Atsižvelgiant į naujausius išsaugojimo būklės vertinimus, patartina stiprinti tarptautinį Šalių, kurios turi bendrą tarpvalstybinę vilkų populiaciją, tarpusavio bendradarbiavimą, nes taip galėtų būti ilgainiui panaikintos esamos išlygos ir geriau koordinuojamos išsaugojimo ir valdymo pastangos. Pažymėtina, kad Šveicarija ir Norvegija nėra padariusios jokių išlygų, taigi nėra neatitikimo tarp vilkų teisinės apsaugos statuso šiose šalyse ir valstybėse narėse, su kuriomis jos turi bendras vilkų populiacijas.

Todėl, remdamasi naujausiais turimais moksliniais duomenimis ir laikydamasi dabartinės ES teisinės sistemos, Europos Sąjunga turėtų nepritarti Šveicarijos pasiūlymui iš Susitarimo II priedėlio „Griežtai saugomos faunos rūšys“ į III priedėlį „Saugomos faunos rūšys“ perkelti vilkų rūšį (*Canis lupus*). Tačiau ji nuolat stebės vilkų populiacijos raidą ir sugyvenimo su žmonėmis problemas.

---

6 2019 m. valstybės narės pranešė, kad vilkų išsaugojimo būklė 18-je iš 39-ių biogeografinių regionų nacionalinių dalių, kuriose buvo šios rūšies gyvūnų, yra palanki.

7 Dokumentas T-PVS/PA(2020)03: Ataskaitų teikimas pagal Rezoliuciją Nr. 8 (2012) (https://rm.coe.int/reporting-under-resolution-no-8-2012-period-2013-2018-final-report/16809fad04) ir nacionalinės bendros suvestinės, kuriose pateikiami ES nepriklausančių Konvencijos Susitariančiųjų Šalių pateikti duomenys (https://www.coe.int/en/web/bern-convention/national-summary-dashboards)

8 https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a17dbc76-2b51-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search

3.2. Nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių pakeitimai

Dėl COVID-19 pandemijos 2020 ir 2021 m. Susitarimo nuolatinis komitetas susitikdavo per interneto platformą. Patirtis buvo teigiama, tačiau parodė, kad esamas Susitarimo taisykles, priemones ir sprendimų priėmimo procesus būtina pritaikyti prie naujų darbo metodų ir poreikių. Sekretoriatas, bendradarbiaudamas su Berno konvencijos biuru, pasiūlė keletą nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių, nustatytų pagal Susitarimo 13 straipsnio 6 dalį, pakeitimų (dokumentas **TPV/Inf(2022)29**).

Kartu su nedideliais redakciniais pakeitimais, kurie siūlomi siekiant tikslesnio ir nuoseklesnio teksto, siūlomi šie pakeitimai:

- **1 taisyklė dėl posėdžių**: galimybės rengti virtualius nuotolinius posėdžius ir organizuoti balsavimą elektroninėmis priemonėmis įvedimas;
- **2 taisyklė dėl sušaukimo**: pranešimo apie nuolatinio komiteto posėdžio sušaukimą laikotarpio sutrumpinimas iki šešių savaičių (nuo dviejų mėnesių);
- **6 taisyklė dėl dokumentų**: paaiškinimas dėl informacinių technologijų naudojimo rengiant ir siunčiant posėdžių dokumentus Susitariančiosioms Šalims, be kita ko, rašytinės procedūros arba supaprastintos rašytinės procedūros (tyliosios procedūros) reikmėms;
- **7 taisyklė dėl kvorumo**: paaiškinimas, kas yra kvorumas (daugiau kaip pusė Susitariančiųjų Šalių);
- **8 taisyklė dėl balsavimo**: paaiškinimai dėl balsavimo ir balsavimo taikant rašytinę procedūrą sąlygų;
- **11 taisyklė dėl pirmininko**: paaiškinimai dėl balsavimo procedūros ir balsų daugumos renkant biuro narius, jei reikia surengti trečią balsavimą;
- **19 taisyklė dėl biuro**: kvorumo reikalavimo biuro svarstymuose ir 19 taisyklės c punkto nuostatos, kuria paaiškinamos konkrečios biuro funkcijos, įtraukimas;
- **1 priedėlis dėl vertinimams vietoje taikomų taisyklių**: įtraukiamas reikalavimas, kad Susitariančioji Šalis ir skundo teikėjas susitartų dėl misijai paskirto eksperto ir su ja susijusių įgaliojimų, taip pat reikalavimas, kad priimančioji šalis padengtų vietinio transporto, vertimo žodžiu ir dokumentų vertimo raštu išlaidas;
- **2 priedėlis dėl tarpininkavimui taikomų taisyklių**: įtraukiami reikalavimai, panašūs į tuos, kurie taikomi vertinimams vietoje.

Visi siūlomi pakeitimai, susiję su galimybe rengti nuotolinius virtualius posėdžius ir rašytines procedūras, atitinka kitų daugiašalių aplinkos susitarimų praktiką ir yra būtini siekiant užtikrinti, kad Susitarimui taikomi darbo metodai būtų pritaikyti virtualiam darbui.

Siūloma sutrumpinti pranešimo apie nuolatinio komiteto posėdžio sušaukimą laikotarpį iki šešių savaičių, kad būtų užtikrintas didesnis lankstumas, jei prireiktų neeilinio nuolatinio komiteto posėdžio. Kadangi faktiškai pagrindinis sprendimus priimantis Susitarimo organas posėdžiauja kartą per metus, numatoma, kad šios nuostatos prireiks tik išimtiniais atvejais.

Siūlomi pakeitimai, kuriais paaiškinamos biuro funkcijos, priimančiųjų šalių atsakomybė už tyrimus vietoje ir su tarpininkavimu susijusius vizitus, taip pat reikiamas susitarimas dėl įgaliojimų ir ekspertų atrankos, grindžiami esama Susitarimo veikimo praktika. Šios nerašytos taisyklės buvo plačiai įgyvendinamos ir Susitariančiosios Šalys joms visuotinai pritarė.

Todėl Europos Sąjunga turėtų pritarti visiems siūlomiems nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių pakeitimams.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, būtina, kad Taryba priimtų sprendimą, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Sąjungos vardu reikia laikytis keturiasdešimt antrajame nuolatinio komiteto posėdyje, tiek dėl siūlomo Susitarimo priedėlio dalinio pakeitimo, tiek dėl siūlomų nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių pakeitimų. Dėl pasiūlymų iš dalies pakeisti darbo tvarkos taisykles dabartinės Sąjungos teisės keisti nereikės.

4. TEISINIS PAGRINDAS

4.1. Procedūrinis teisinis pagrindas

4.1.1. Principai

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 218 straipsnio 9 dalyje numatyti sprendimai, kuriais „*nustatomos pozicijos, kurios Sąjungos vardu priimamos susitarimu įsteigtame organe, kai tam organui reikia priimti teisinę galią turinčius aktus, išskyrus aktus, papildančius arba pakeičiančius susitarimo institucinę struktūrą*“.

Sąvoka „teisinę galią turintys aktai“ apima aktus, turinčius teisinę galią pagal aptariamą organą reglamentuojančias tarptautinės teisės normas. Ji taip pat apima priemones, kurios nėra privalomos pagal tarptautinę teisę, tačiau „*gali stipriai paveikti Sąjungos teisės akto leidėjo priimamų teisės aktų [...] turinį*“[9].

4.1.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Nuolatinis komitetas – Susitarimu įsteigtas organas.

Aktai, kuriuos nuolatinis komitetas raginamas priimti, yra teisinę galią turintys aktai. Numatomi aktai bus privalomi pagal tarptautinę teisę, vadovaujantis Susitarimo 6 straipsniu. Numatomais aktais Susitarimo institucinė struktūra nepapildoma ir nekeičiama.

Todėl siūlomo sprendimo procedūrinis teisinis pagrindas yra SESV 218 straipsnio 9 dalis.

4.2. Materialinis teisinis pagrindas

4.2.1. Principai

Sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas pirmiausia priklauso nuo numatomo akto, dėl kurio Sąjungos vardu nustatoma pozicija, tikslo ir turinio. Jeigu numatomu aktu siekiama dviejų tikslų arba jį sudaro dvi dalys ir jeigu vieną iš tų tikslų ar dalių galima laikyti pagrindiniu tikslu arba pagrindine dalimi, o kita dalis ar kiti tikslai yra tik papildomi, sprendimas pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį turi būti grindžiamas tik vienu materialiniu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbesnis tikslas arba dalis.

4.2.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Pagrindinis numatomo akto tikslas ir turinys yra susiję su aplinka.

Todėl siūlomo sprendimo materialinis teisinis pagrindas yra SESV 192 straipsnio 1 dalis.

4.3. Išvada

Siūlomo sprendimo teisinis pagrindas turėtų būti SESV 192 straipsnio 1 dalis kartu su SESV 218 straipsnio 9 dalimi.

---

[9] 2014 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Tarybą*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 punktai.

5. NUMATOMO AKTO SKELBIMAS

Nuolatinio komiteto aktais būtų iš dalies pakeisti Susitarimo II ir III priedėliai ir nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklės, todėl, jei jie bus priimti, juos tikslinga paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2022/0332 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi keturiasdešimt antrajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto posėdyje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Sąjunga Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvenciją (Berno konvenciją) (toliau – Susitarimas) sudarė Tarybos sprendimu 82/72/EEB[10] ir ji įsigaliojo 1982 m. rugsėjo 1 d.;

(2) pagal Susitarimo 17 straipsnį nuolatinis komitetas gali priimti sprendimą iš dalies pakeisti Susitarimo priedėlius;

(3) 2022 m. lapkričio 29 d. – gruodžio 2 d. vyksiančiame keturiasdešimt antrajame posėdyje nuolatinis komitetas turi priimti sprendimą dėl Susitarimo II ir III priedėlių pakeitimų;

(4) pagal Susitarimo 13 straipsnio 6 dalį nuolatinis komitetas parengė darbo tvarkos taisykles, o pagal 21 taisyklę nuolatinis komitetas gali jas iš dalies pakeisti;

(5) nuolatinis komitetas taip pat raginamas savo keturiasdešimt antrajame posėdyje 2022 m. lapkričio 29 d. – gruodžio 2 d. priimti darbo tvarkos taisyklių pakeitimus;

(6) tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi nuolatiniame komitete, nes abu sprendimai Sąjungai bus privalomi;

(7) Šveicarija pateikė pasiūlymą iš II priedėlio „Griežtai saugomos faunos rūšys“ į III priedėlį „Saugomos faunos rūšys“ perkelti vilkų rūšį (*Canis lupus*);

(8) remiantis dabartiniais duomenimis, visų vilkų populiacijų apsaugos statuso sušvelninimas nėra pagrįstas moksliniu ir išsaugojimo požiūriu. Šios rūšies išsaugojimo būklė visame žemyne tebėra skirtinga – vertinimo duomenimis, palanki išsaugojimo būklė yra tik 18-oje iš 39-ių ES biogeografinių regionų nacionalinių dalių. Tai patvirtina naujausia turima mokslinė informacija apie rūšies išsaugojimo būklę, gauta remiantis ataskaitomis, parengtomis pagal Buveinių direktyvos 17 straipsnį ir Berno konvencijos Rezoliuciją Nr. 8 (2012). Išlaikyti griežtą apsaugos statusą reikia ir dėl tebesitęsiančių grėsmių rūšiai, įskaitant naujas grėsmes, kaip antai pasienio tvoros ir vilkų ir šunų hibridizacija;

(9) todėl Sąjunga turėtų nepritarti Šveicarijos pasiūlymui;

[10] OL L 38, 1982 2 10, p. 1.

(10) Susitarimo sekretoriatas, bendradarbiaudamas su biuru, pasiūlė keletą nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių pakeitimų, visų pirma siekiant su Susitarimu susijusius darbo metodus ir procedūras pritaikyti prie naujų virtualių darbo metodų ir priemonių;

(11) siūlomi darbo tvarkos taisyklių pakeitimai atitinka praktiką, kuri jau taikoma kitiems daugiašaliams aplinkos apsaugos susitarimams, arba praktiką, kuri jau taikoma įgyvendinant Susitarimą ir kuri yra plačiai priimtina;

(12) todėl Sąjunga turėtų pritarti siūlomiems darbo tvarkos taisyklių pakeitimams,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi keturiasdešimt antrajame Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos nuolatinio komiteto posėdyje, yra tokia:

(1) nepritarti pasiūlymui iš II priedėlio „Griežtai saugomos faunos rūšys“ į III priedėlį „Saugomos faunos rūšys“ perkelti vilkų rūšį (*Canis lupus*);

(2) pritarti siūlomiems nuolatinio komiteto darbo tvarkos taisyklių pakeitimams, pateiktiems dokumente TPVS/Inf(2022)29.

2 straipsnis

Atsižvelgiant į keturiasdešimt antrojo nuolatinio komiteto posėdžio eigą, Sąjungos atstovai, pasikonsultavę su valstybėmis narėmis koordinavimo posėdžiuose vietoje, gali pritarti 1 straipsnio 2 punkte nurodytos pozicijos patikslinimui be papildomo Tarybos sprendimo.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Komisijai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė